

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/50/2012
Identifikačné číslo spisu:	1011200151
Dátum vydania rozhodnutia:	26.09.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:1011200151.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: Ing. C. I., bytom D., zastúpený JUDr. Radoslavom Oľijášom, PhD., advokátom, AK so sídlom v Bratislave, Grösslingova 58, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o starobný dôchodok, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXX X zo dňa 27. októbra 2010 a zo dňa 25. mája 2011, na odvolanie odporkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Scud/5/2011-99 zo dňa 30. mája 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Scud/5/2011-99 zo dňa 30. mája 2012 p o t v r d z u j e .

Odporkyňa j e p o v i n á zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 79,58 Eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Radoslava Oľijáša, PhD., advokáta v lehote 30 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia .

Odôvodnenie

I.
Konanie na prvostupňovom súde

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 5Scud/5/2011-99 zo dňa 30. mája 2012 zastavil konanie o preskúmanie rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXX X zo dňa 27. októbra 2010 a zo dňa 25. mája 2011 a zaviazal odporkyňu nahradiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 391,04 Eur a trovy konania vo výške 8,80 Eur v lehote 30 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia.

V odôvodnení uviedol, že konanie zastavil z dôvodu späťvzatia návrhu navrhovateľom s poukazom na § 250h ods. 2 O. s. p., § 250l ods. 2 O.s.p. a § 250d ods. 3 O.s.p. a o trovách konania rozhodol v zmysle § 146 ods. 2 veta druhá O. s. p. a § 246c O. s. p. v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“).

V poučení uznesenia uviedol, že proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie, nakoľko sa účastníci konania tohto práva výslovne vzdali po vyhlásení uznesenia do zápisnice súdu.

II.

Odvolanie odporkyne a vyjadrenie navrhovateľa

Proti uzneseniu krajského súdu podala odporkyňa včas odvolanie, v ktorom uviedla, že rozhodnutím č. XXX XXX XXX X zo dňa 27. októbra 2010 bola podľa § 65 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov a podľa čl. 20 Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o sociálnom zabezpečení zamietnutá žiadosť navrhovateľa o starobný dôchodok. Rozhodnutím č. XXX XXX XXX X zo dňa 25. mája 2011 bolo rozhodnutie č. XXX XXX XXX X zo dňa 27. októbra 2010 zmenené.

Rozhodnutím č. XXX XXX XXX X zo dňa 18. mája 2012 bolo v rámci autoremedúry zrušené rozhodnutie Sociálnej poisťovne č. XXX XXX XXX X zo dňa 27. októbra 2010 a rozhodnutie č. XXX XXX XXX X zo dňa 25. mája 2011 o zamietnutí žiadosti o starobný dôchodok. Ďalším rozhodnutím č. XXX XXX XXX X zo dňa 22. mája 2012 bol navrhovateľovi priznaný podľa § 65 a § 293a ods. 3 zákona č. 461/2003 Z.z. od 18. novembra 2004 starobný dôchodok v sume 1 420,- Sk mesačne. Rozhodnutie č. XXX XXX XXX X zo dňa 22. mája 2012 bolo zmenené rozhodnutím č. XXX XXX XXX X zo dňa 26. júna 2012.

V tejto súvislosti odporkyňa poukázala na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovený v rozsudku sp. zn. 7So/119/2010 zo dňa 31. marca 2011, v zmysle ktorého ak správny orgán v rámci autoremedúry zruší napadnuté rozhodnutie a následne vydá vo veci zmenové rozhodnutie, ktoré nahradí pôvodne preskúmané rozhodnutie, stáva sa toto zmenové rozhodnutie predmetom súdneho preskúmania bez toho, aby bol navrhovateľ povinný podávať osobitný návrh na jeho preskúmanie súdom, lebo toto sa automaticky stalo predmetom konania na súde.

Nepreskúmanie rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXX X zo dňa 22. mája 2012 o priznaní starobného dôchodku, ktoré sa automaticky stalo predmetom konania na súde, má za následok nemožnosť určenia úspechu, resp. pomeru úspechu v konaní na účely určenia povinnosti uhradiť trovy súdneho konania. Odporkyňa poukázala na skutočnosť, že práva podať odvolanie sa po vyhlásení uznesenia nevzdala a právny zástupca odporkyne so zastavením konania nesúhlasil a žiadal o preskúmanie správnosti rozhodnutia č. XXX XXX XXX X zo dňa 22. mája 2012.

Navrhovateľ sa k odvolaniu odporkyne vyjadril prípisom zo dňa 17. júla 2012, v ktorom uviedol, že Česká správa sociálneho zabezpečenia listom zo dňa 23. apríla 2012 postúpila celú vec na rozhodnutie Sociálnej poisťovni v Bratislave s jasným stanoviskom, že na rozhodnutie a vyplácanie dôchodku je príslušná Sociálna poisťovňa v Bratislave. Až následne na to odporkyňa svojím rozhodnutím zo dňa 18. mája 2012 č. XXX XXX XXX X zrušila vyššie uvedené zamietajúce rozhodnutia a rozhodnutím zo dňa 22. mája 2012 č. XXX XXX XXX X priznala navrhovateľovi starobný dôchodok; v čase pojednávania Krajského súdu v Bratislave dňa 30. mája 2012 však obe tieto rozhodnutia navrhovateľovi vôbec neboli doručené a právny zástupca navrhovateľa sa o nich dozvedel iba tak, že mu ich súd krátkou cestou umožnil prečítať, ale ani jemu doručené neboli. Preto neobstoí tvrdenie odporkyne o tom, že sa tieto spomínané rozhodnutia stali automaticky predmetom súdneho prieskumu, pretože v čase pojednávania (30. mája 2012) nebolo čo preskúmať, nakoľko rozhodnutia neboli navrhovateľovi ako účastníkovi konania riadne doručené. Keďže návrh navrhovateľa na preskúmanie rozhodnutí odporkyne smeroval proti jeho rozhodnutiam zo dňa 27. októbra 2010 a 25. mája 2011 (obe č. XXX XXX XXX X), tak tento návrh bol podaný dôvodne. O jeho dôvodnosti svedčí už len to, že sama odporkyňa ich zrušila pre nezákonnosť (rozhodnutím zo dňa 18. mája 2012) a v celom rozsahu vyhovelá žiadosti navrhovateľa o starobný dôchodok (rozhodnutím zo dňa 22. mája 2012). Preto je úplne logické, že po odpadnutí dôvodu na preskúmanie rozhodnutí o nepriznaní starobného dôchodku (zo dňa 27. októbra 2010 a 25. mája 2011) návrh na ich preskúmanie vzal navrhovateľ späť.

III.

Právne názory odvolacieho súdu

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v namietanom rozsahu a po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O. s. p.) a ide o uznesenie, proti ktorému je podanie odvolania prípustné (§ 202 O. s. p. a § 250s O. s. p.), dospel jednomyselne k záveru, že odvolaniu odporkyne nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 v spojení s § 250l ods. 2 O. s. p.

Odvolací súd v uvedenej veci udáva, že krajský súd nesprávne poučil účastníkov konania o tom, že proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie, nakoľko sa účastníci konania tohto práva výslovne vzdali po vyhlásení uznesenia do zápisnice súdu. Zo zápisnice o pojednávaní konanom dňa 30.mája 2012 pred Krajským súdom v Bratislave uvedená skutočnosť nevyplýva, preto súd pripustil odvolanie odporkyne, ktoré bolo podané tak v zákonnej lehote.

Podľa § 250l ods.2 O.s.p. pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy piatej časti s výnimkou § 250a.

Podľa § 250h ods.2 O.s.p. až do rozhodnutia súdu môže žalobca vziať žalobu späť; ak žalovanému medzitým vznikli trovy konania, rozhodne súd o ich náhrade.

V danom prípade pokiaľ navrhovateľ vzal návrh - opravný prostriedok späť, realizoval tak svoje dispozičné oprávnenie dané mu zákonom. Navrhovateľ vzal návrh - opravný prostriedok späť v príčinnej súvislosti s autoremedúrou odporkyne. Preto podľa názoru odvolacieho súdu (nakoľko odporkyňa vydala zmenové rozhodnutie, ktorým zrušila napadnuté rozhodnutie) opravný prostriedok bol jednoznačne podaný dôvodne a teda odporkyňa je povinná nahradiť trovy konania tak, ako boli uvedené vo výroku uznesenia krajského súdu. Na uvedenom nič nemení ani tá skutočnosť, že sa odporkyňa nevyjadrila, či súhlasí so späťvzatím návrhu alebo nie, pretože v tomto prípade ide o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu upravené v piatej časti O.s.p., kde z citovaného znenia § 250h ods.2 O.s.p. možnosť vyjadrenia súhlasu, či nesúhlasu odporkyne so späťvzatím návrhu nie je upravená.

V danom prípade je tiež právne irelevantné, že odporkyňa následne vydala nové rozhodnutie, ktorým priznala navrhovateľovi starobný dôchodok, pretože navrhovateľ vzal návrh - opravný prostriedok podaný proti predchádzajúcemu rozhodnutiu späť. Nebolo tak možné o novom rozhodnutí konať a vydanie nového rozhodnutia nemá vplyv na určenie úspechu, či neúspechu účastníkov konania, tak ako to mala na mysli odporkyňa vo svojom odvolaní.

Odvolací súd preto napadnuté uznesenie krajského súdu potvrdil ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p., § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu odporkyne vo výške 58,69 Eur + režijný paušál 7,63 Eur + 20 % DPH.

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi vyššie uvedenú náhradu trov právneho zastúpenia v konaní pred odvolacím súdom vo výške 79,58 Eur k rukám jeho právneho zástupcu JUDr. Radoslava Oľijáša, PhD. v zmysle § 149 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v lehote tridsiatich dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.